

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 03/07/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“PHẦN II - CHƯƠNG VI – NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ”

Chúng ta muốn hiểu rõ giáo dục của Phật Đà thì chúng ta phải thật làm. Chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ thể hội được sự đại từ đại bi của Phật Bồ Tát. Có một vị Giáo sư người Anh nói, giáo dục của Phật Đà là giáo dục trí thiên viên mãn, chân thật giúp chúng sanh đạt đến hạnh phúc, an vui. Chúng ta vừa tổ chức thành công hai sự kiện đó là nhờ ơn đức của Phật, của Thánh Hiền. Chúng ta rời xa “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*” thì chúng ta sẽ làm được mọi việc một cách viên mãn. Nếu chúng ta chỉ cần có một chút danh, một chút lợi, một chút phân biệt, chấp trước thì khi chúng ta tổ chức sự kiện sẽ có sai sót.

Hai ngày qua, chúng ta không học “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*” mà chúng ta chỉ chia sẻ tâm đắc. Nếu chúng ta chấp trước rằng học Phật là việc quan trọng nhất thì chúng ta đã sai. Nhiều người đang nhìn theo chúng ta để xem chúng ta có thật làm hay không. Nếu chúng ta để người khác hiểu lầm chúng ta thì chúng ta sẽ làm hỏng việc lớn. Nhà Phật dạy: “*Phật pháp còn nên xả huống hồ là phi pháp*”. Không có điều gì khiến chúng ta phải dính mắc! Khi nào cần xả thì chúng ta xả, khi nào cần lấy thì chúng ta lấy. Nếu chúng ta khô cứng ở một hình thái thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại trùng trùng. Chúng ta luôn chấp trước nên chúng ta không hiểu được điều này. Chúng ta thường nghĩ việc của mình là quan trọng mà chúng ta không biết rằng việc lợi ích được nhiều chúng sanh là việc vô cùng quan trọng. Chúng ta không dễ dàng khai mở được niềm tin của chúng sanh. Chúng ta vừa lần đầu tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ ở hai địa phương là Huế và Quảng Trị rất thành công. Chúng ta làm được như vậy vì chúng ta buông bỏ được phân biệt, chấp trước. Chúng ta thật học, thật làm thì chúng ta mới thể hội được một cách sâu sắc lời Phật dạy.

Trong chương trình vừa qua, nhiều người cho rằng chúng ta có sự chuẩn bị, dàn dựng chương trình rất kỹ lưỡng nhưng chúng ta vừa tổ chức, vừa điều chỉnh để tạo nên một chương trình rất hoàn thiện. Người dẫn chương trình là người lần đầu tiên được giao nhiệm vụ dẫn chương trình, các tiết mục văn nghệ cũng đều là “*cây nhà lá vườn*”, một số các ông Bó lên hát giống như ca sĩ chuyên nghiệp. Tôi là người chủ trì buổi lễ nhưng tôi phải đi từ bất ngờ này đến bất ngờ khác. Tiết mục “*Hào khí Việt Nam*” diễn ra rất hoành tráng, cảm xúc khiến tôi vô cùng xúc động. Chúng ta “*y giáo phụng hành*”, nghe lời và thật làm theo lời dạy của Phật, của Thánh Hiền thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Chúng ta làm theo vọng tưởng, phân biệt chấp trước của mình thì chúng ta

sẽ không thể thành công. Lời dạy của Phật, của Thánh Hiền được lưu xuất từ tự tánh, từ trí tuệ tròn đầy nên không thể có sai sót. Giáo huấn của các Ngài đã được không gian, thời gian minh chứng. Nếu chúng ta cho rằng chính chúng ta làm được như vậy thì chúng ta đã sai lầm nghiêm trọng!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta là người tu hành nếu chúng ta vẫn bị hoàn cảnh làm dao động, chúng ta vẫn còn bị Quỷ Thần trêu đùa vậy thì đạo tâm của chúng ta ở đâu?”**. Đoàn của chúng ta gồm hơn 100 người đến tháp hương dâng hoa ở Nghĩa Trang đường 9 và Thành cổ Quảng Trị, chúng ta hành lễ rất trang nghiêm, cung kính. Đoàn của chúng ta vào Huế và Quảng Trị có hơn 200 người, chúng ta đến nơi và trở về mà không gặp một chút sơ suất nào. Việc này chắc chắn là nhờ có sự gia hộ của Phật Bồ Tát, của Long Thiên Thiện Thần và các anh linh của các liệt sĩ vì tâm chúng ta chỉ là một mảng chân thành, không có mong cầu. Nếu chúng ta tu hành mà chúng ta vẫn bị hoàn cảnh làm giao động, bị Quỷ Thần quấy rối thì đó là do tâm, do hành vi của chúng ta bất chánh.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật nói, người chân thật quy y Tam Bảo thì phải từ mê, tà, nhiễm quay trở về với Giác Chánh Tịnh”**. Chúng ta phải quay trở về với Giác Chánh Tịnh. Chúng ta Giác mà không mê, chánh mà không tà, tịnh mà không nhiễm thì Thần hộ Pháp sẽ đến hỗ trợ, bảo vệ chúng ta. Thần hộ pháp bảo vệ chúng ta thì Quỷ Thần sẽ không dám trêu ghẹo chúng ta. Quỷ Thần là ma quỷ cấp thấp, chúng ta có tâm, hành vi bất chánh thì chúng ta mới bị Quỷ Thần trêu ghẹo.

Hòa Thượng nói: **“Rất nhiều sách thiện ở thế gian đều nói, người có tâm thiện, hành vi thiện, dù người đó không học Phật, không thọ Tam Quy thì cũng có rất nhiều Thiện Thần, Quỷ Thần đến hộ vệ. Các Thiện Thần, Quỷ Thần đều tôn kính người có đức hạnh”**. Người có đức hạnh thì Thiên Thần đến bảo vệ, Quỷ Thần đứng từ xa khiếp sợ.

Trong nhà Phật có kể câu chuyện về một vị tu hành chuyên tu trì giới luật là Ngài Đạo Tuyên Luật Sư và một vị tu hành khác cùng thời tên là Pháp sư Khuy Cơ. Ngài Đạo Tuyên Luật Sư gìn giữ giới luật tinh chuyên nên khi đến giờ cơm thì có Tiên nhân đến cúng dường, Pháp sư Khuy Cơ muốn đến thăm Ngài Đạo Tuyên Luật Sư để xem việc Tiên Nhân đến cúng dường. Trong khi hai vị ngồi nói chuyện, Ngài Đạo Tuyên Luật Sư đợi đến qua giờ Ngọ mà vẫn không thấy Tiên nhân mang cơm đến cúng dường. Hôm sau, khi Tiên Nhân mang cơm đến cúng dường thì Ngài Đạo Tuyên Luật Sư hỏi vì sao hôm qua không thấy vị đó mang cơm đến. Vị Tiên Nhân nói, hôm qua ngọn núi này có hào quang rực sáng và có rất nhiều Thần Hộ pháp đến nên vị Tiên Nhân không thể đến gần. Pháp sư Khuy Cơ tưởng chừng không giữ giới nhưng Ngài có tâm rộng lớn, làm nhiều việc lợi ích chúng sanh nên rất nhiều thần Hộ pháp đến bảo vệ. Khi đó, Ngài Đạo Tuyên Luật Sư cảm thấy xấu hổ vì vị tu hành kia có tâm lượng rộng lớn như một vị Bồ Tát. Chúng ta tu hành, học Phật mà chúng ta không có một chút cảm ứng nào là

vì chúng ta không thật làm. Nếu chúng ta thật làm thì chúng ta vừa nghĩ đến một việc, chúng ta cần một số tiền để làm việc đó thì nguồn tiền sẽ tự đến.

Hòa Thượng nói: **“Trên giới Kinh đã nói, người thọ năm giới thì có 25 vị Thần hộ giới ngày đêm hộ trì. Chúng ta thật làm thì chúng ta có đức hạnh chân thật, khi đó Thần Hộ pháp đến hộ trì, Quỷ Thần chỉ dám đứng từ xa”**. Nhiều người chỉ quy y, thọ giới, học Phật trên hình tượng. Chúng ta tu hành mà Quỷ Thần trêu ghẹo chúng ta và những người xung quanh chúng ta thì đó là do chúng ta chưa có đức hạnh. Chúng ta chưa có đức hạnh do chúng ta chưa thật làm. Chúng ta làm trên hình thức thì Quỷ Thần sẽ xem thường chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta quy y Phật, Phật là đấng Nhị Túc Tôn. “Nhị Túc” là trí tuệ và phước đức. Khi Phật nói pháp cho tất cả chúng sanh Ngài chú trọng nói về cách tu tích phước đức. Đây là Ngài ứng cơ nói pháp vì tất cả chúng sanh đều cần cầu, mong muốn có phước báu”**. Chúng sanh ở thế gian đều mong cầu phước báu, mong cầu có cơm no, áo ấm, gia đình hạnh phúc. Phật Bồ Tát dạy chúng sanh cách tu đức để có phước.

Hòa Thượng nói: **“Trước khi chúng ta chưa kiến tánh, chúng ta vẫn là phàm phu thì chúng ta nhất định phải tu đức. Sau khi chúng ta kiến tánh thì tánh và tu là một. Nghĩa là khởi tâm động niệm của chúng ta đều vì chúng sanh”**. Chúng ta là phàm phu nên tánh và tu của chúng ta chưa là một. Chúng ta cố gắng tu theo lời Phật dạy nhưng chúng ta chưa thể tương ứng với tự tánh thanh tịnh của chính mình.

Hòa Thượng nói: **“Đối với đại đa số chúng sanh, tu phước là việc vô cùng quan trọng. Trên Kinh, Phật dạy chúng ta rất nhiều cách tu phước, chúng ta triệt để thể hội thì chúng ta mới biết cách tu học, mới nhận được quả báo như ý”**. Nhà Phật nói: **“Hữu cầu tất ứng”**. Có cầu tất có ứng. Chúng ta phải biết rõ đạo lý cầu. Chúng ta cầu cho mình thì chúng ta không có ứng nhưng chúng ta cầu cho chúng sanh thì rất ứng nghiệm. Hai ngày qua, chúng ta tổ chức đại lễ tri ân ở Huế và Quảng Trị rất viên mãn. Chúng ta làm hoàn toàn vì lợi ích chúng sanh. Chúng ta mang tâm lực, tài lực, trí lực đến để thành toàn cho chúng sanh. Chúng ta đến và đi như một cánh nhạn không lưu lại dấu vết. Chúng ta cầu cho mình thì đó là chúng ta **“tự tư tự lợi”**. Nếu chúng ta càng cầu mà chúng ta càng có được thì điều này sẽ hại chết chúng ta. Dục vọng của chúng ta càng được thỏa mãn thì chúng ta càng không thể giữ được đạo tâm.

Hòa Thượng nói: **“Quy y pháp là ly dục tôn. “Dục” là ngũ dục, là “năm dục sáu trần”. Chúng ta không thể nhỏ tận gốc trần duyên trong nội tâm thì đây chính là đại chướng ngại của chúng ta. Trần duyên sẽ khiến chúng ta gặp rất nhiều việc không như ý. Đây là cội nguồn của tất cả tai nạn”**. “Trần duyên” là những duyên bên ngoài. Phật dạy chúng ta phải viễn ly **“trần duyên”**. Có những người muốn tu hành, làm Phật sự nhưng cửa hàng của họ ngày càng bán đắt hàng nên họ không thể tu hành; chúng ta

muốn làm việc lợi ích chúng sanh thì con cháu chúng ta bị bệnh khiến chúng ta không thể làm được. Đây là những “trần duyên” cản trở chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta “viễn ly” “trần duyên” không phải là chúng ta không cần đến những thứ này. Trên Kinh Đại Thừa nói, khi chư Phật Bồ Tát giảng Kinh, nói pháp có Thiên Nhân đến cúng dường, có ca vũ Thiên nhạc. Phật dạy chúng ta “viễn ly” là chúng ta lìa vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Khi chúng ta đoạn trừ phân biệt, chấp trước mà chúng ta hưởng thụ năm dục sáu trần thì đó là tùy duyên. Nếu chúng ta chưa đoạn trừ trừ phân biệt, chấp trước mà chúng ta hưởng thụ năm dục sáu trần thì đó là phan duyên”**. Phật nói pháp có Thiên nhân đến rải hoa cúng dường, trò nhạc nhưng các Ngài không hề bị động tâm. Hai ngày vừa qua, chúng ta tổ chức nhiều tiết mục văn nghệ ca ngợi tình yêu Quê hương, đất nước, tình yêu đôi lứa, tình cảm gia đình mang ý nghĩa giáo dục mọi người. Chúng ta làm để mọi người xem chứ chúng ta không dính mắc. Phật dạy chúng ta chỉ buông xả trên tâm.

Ngài Lục Tô Huệ Năng nói: **“Phân biệt diệt phi ý”**. Chúng ta phân biệt, chấp trước vì chúng sanh có phân biệt chấp trước chứ đó không phải là ý của chúng ta. Chúng ta tổ chức các tiết mục để mọi người xem, các tiết mục đều có tính giáo dục để mọi người chân thật hạnh phúc, an vui. Chúng ta thành toàn cho người còn tâm chúng ta thanh tịnh, để chúng ta đề khởi câu **“A Di Đà Phật”**. Sau khi tổ chức xong sự kiện, chúng ta di chuyển về nơi ở của mình không để lại dấu vết. Tôi qua, tôi cũng đã di chuyển đến Đà Nẵng. Chúng ta không dùng tâm phân biệt để hiểu Phật pháp mà chúng ta phải dùng tâm thanh tịnh để hiểu. Nếu chúng ta chưa hiểu thì hàng ngày chúng ta nghe lại, tâm chúng ta định thì tự nhiên chúng ta sẽ hiểu. Chúng ta cố để hiểu thì chúng ta đã vọng tưởng, phân biệt, chấp trước.

Hòa Thượng nói: **“Quy y tăng, tăng là chúng trung tôn. Tăng đoàn là đoàn thể tôn kính nhất thế gian vì đoàn thể này tu học Phật pháp. Phật là đại giác. Pháp là ly dục. “Ly dục” là lìa tất cả vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Do vậy nên không có đoàn thể nào có thể so sánh với tăng đoàn của nhà Phật”**. Đoàn thể của chúng ta đến Huế, Quảng Trị tổ chức sự kiện với tâm cống hiến, chúng ta không được nhận bất cứ lợi ích vật chất nào nhưng chúng ta vẫn vui như tết. Đoàn thể của chúng ta chưa hoà hợp đạt tiêu chuẩn như Phật yêu cầu mà chúng ta đã khiến người khác ngưỡng mộ. Phật là Giác. Quy y Phật là trở về với tự tánh Giác. Quy y pháp là chánh mà không tà, khởi tâm động niệm, hành tăng tạo tác của chúng ta đều phải chánh. Quy y tăng là tịnh mà không nhiễm, chúng ta trở về với tự tánh vốn có, không bị ô nhiễm bởi **“danh vọng lợi dưỡng”**, **“năm dục sáu trần”**. Chúng ta làm được điều này thì chúng ta mới là chân thật quy y Tam Bảo.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học
tập mang lại lợi ích cho mọi người!*